

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska (spr.)

Protokolant p.o. stażysty E. C.

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015 r.

sprawy **W. Ł.**

obwinionego o wykroczenie z art. 92a kw i 92 § 1 kw

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chodzieży

z dnia 27 sierpnia 2015 r. - sygn. akt II W 110/15

Uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chodzieży do ponownego rozpoznania

E. T.

UZASADNIENIE

W. Ł. został obwiniony o to, że:

I. w dniu 20 grudnia 2014r ok. godziny 8:10 w miejscowości P. na trasie K-11 kierując samochodem M. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 40 km/h tj. jechał z prędkością 110 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92 a kw

II. w dniu 20 grudnia 2014r ok. godziny 8:20 w miejscowości P. na trasie K-11 w trakcie prowadzonej kontroli drogowej nie stosował się do polecenia osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Chodzieży wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2015r. sygn. akt II W 110/15 :

1. Obwinionego W. Ł. uznaje za winnego tego, że w dniu 20 grudnia 2014 r. ok. godziny 8:10 w miejscowości P. na trasie K-11 kierując samochodem M. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość przynajmniej o 36 km/h tj. jechał z prędkością co najmniej 106 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h tj. wykroczenia z art. 92a kw oraz za winnego czynu opisanego wyżej w punkcie II. tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw i za te wykroczenia na podstawie art. 92a kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości **700** (siedemset) złotych,

2. Na podstawie art. 118 § 1, § 3 i § 4 kpw oraz § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania (Dz. U. Nr 118, poz. 1269) i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) obciążył obwinionego

zryczałowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, a także wydatkami związanymi z należnościami biegłego w kwocie 1.136,83 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 70 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony (K. 107 – 114) i zarzucił :

- rżącą obrazę przepisów postępowania , tj. art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 8 kpw, art. 4 kpk i 5 kpk w zw. z art. 8 kpw, art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art.. 82 § 1 kpw oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 82 § 1 kpw

- rażącą obrazę przepisów postępowania tj. art. 193§ 1 kpk w zw. z art. 42 § 1 kpw mająca istotny wpływ na ustalenia faktyczne i treść rozstrzygnięcia oraz

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na dokonaniu ustaleń z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów

Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się potrzebna, gdyż doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zgodnie z zasadami wynikającymi z treści przepisów art. 2 kpk, 4 kpk, 7 kpk, i art. 410 kpk w zw. z art. 8 kpw i art. 82 kpw na sędzie orzekającym spoczywa obowiązek oparcia ustaleń faktycznych zgodnie z prawdą, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, przy czym sąd ten ma mieć na względzie wszystkie okoliczności istotne dla sprawy i dążyć do ich całkowitego wyjaśnienia. Jak wynika z powyższego na sędzie orzekającym spoczywa obowiązek dokonania – zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów – art. 7 kpk - pełnej, kompleksowej oraz wnikliwej analizy i oceny materiału dowodowego, która to winna być zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawierać błędów faktycznych, czy logicznych. Rozumowanie sądu powinno być przedstawione w pisemnym uzasadnieniu wyroku, spełniającym wymogi procesowe określone w art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 82 kpw.

Prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy zależy zatem nie tylko od przeprowadzenia postępowania zgodnie z wszelkimi przepisami proceduralnymi, ale również do dążenia sądu do przeprowadzenia, także z urzędu dowodów – art. 42 Ustawy z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego ora niektórych innych ustaw - potrzebnych do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie osoby obwinionej, względnie wymiaru kary. W dalszej kolejności obowiązkiem sądu jest poprawna, krytyczna ocena całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Zgodnie natomiast treścią art. 4 kpw obwinionemu przysługuje prawo do obrony.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd Rejonowy nie uczynił zadość wszystkim wskazanym wyżej obowiązkom.

Nie przesądzając bowiem ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy podnieść należy, że Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie, chcąc wyjaśnić wszelkie zarzuty stawiane treści wniosku o ukaranie przez obwinionego i nie posiadając dostatecznej wiedzy dotyczącej urządzenia do pomiaru prędkości (...), postanowił oprzeć się w tym zakresie o wiedzę fachową biegłego J. T..

Jak wynika z akt i co słusznie podnosi obwiniony, opinia tegoż biegłego (która wpłynęła do Sądu Rejonowego w dniu 26 sierpnia 2015r.) - została obwinionemu doręczona drogą mailową w przeddzień rozprawy w Sądzie Rejonowym, natomiast w formie pisemnej w dniu rozprawy – tj. w dniu 27 sierpnia 2015r.

Wprawdzie obwiniony przedstawił Sądowi swoje pisemnie stanowisko w odpowiedzi na tę opinię i nie złożył formalnego wniosku o przesłuchanie biegłego J. T. domagając się powołania innego biegłego, który to wniosek Sąd Rejonowy oddalił, to z istoty obszernego protestu obwinionego co do wydanej opinii, Sąd Rejonowy winien wyprowadzić jedyny i logiczny wniosek, że przed wydaniem decyzji co do wniosku dowodowego o takiej treści, z inicjatywy Sądu Rejonowego, powinno dojść do bezpośredniego przesłuchania biegłego J. T. przed Sądem Rejonowym.

Słusznie podnosi obwiniony, że rażąca dysproporcja między czasem jaki uzyskał biegły na sporządzeniu opinii, a czasem jaki otrzymał obwiniony na zapoznanie się z opinią i ustosunkowanie się do niej – 1 dzień, naruszyła jego prawo do obrony.

Opinia J. T. porusza skomplikowane zagadnienia techniczne i niezależnie od oceny wartości materiału dowodowego osobowego, Sąd Rejonowy poza własną oceną opinii, winien umożliwić obwinionemu zadanie biegłemu pytań, które są istotne dla jego obrony.

Reasumując, Sąd Rejonowy zaniechał przeprowadzenia czynności dowodowej w postaci przesłuchania autora opinii na rozprawie, a tym samym ograniczył istotnie prawo obwinionego do obrony i procedował na niepełnym materiale dowodowym.

Opinia biegłego ma natomiast istotne znaczenie w sprawie i obwiniony musi mieć możliwość wyjaśnienia swoich wątpliwości co do treści tej opinii, oczywiście jedynie co do zagadnień technicznych, w zakresie których Sąd Rejonowy, ani też Sąd odwoławczy nie posiadają dostatecznej wiedzy specjalnej.

Konieczność przesłuchania biegłego J. T. przed Sądem Rejonowym spowodowała konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Taka decyzja Sądu Okręgowego, zgodna z treścią art. 47 Ustawy z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 106 a kpw w brzmieniu dotychczasowym, spowodowana jest brakiem możliwości uzupełnienia przewodu sądowego w postępowaniu odwoławczym.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy wprawdzie, może zastosować możliwość procesową wynikającą z treści art. 442 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw. Nie mniej jednak konieczność przesłuchania biegłego przez Sąd Rejonowy i ponowna analiza opinii pisemnej, które to dowody wydają się być najistotniejsze w niniejszej sprawie, mogą spowodować konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości lub w części w zakresie materiału dowodowego osobowego dotyczącego obydwu czynów i ponownej oceny ich wiarygodności.

Przeprowadzenie postępowania w tak znacznej części przez Sąd odwoławczy nie przyczyniło by się do przyspieszenia postępowania w sprawie

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Chodzieży do ponownego rozpoznania.

SSO Ewa Taberska